

Begrundelse

Det fremgår af Information den 11. maj 2000, at Danida i de sidste fem år har brugt 331 mio. kr. bistandskroner til at dække tab i eksportkreditfonden.

Lars Kock fra Nord/Syd Koalitionen advarer i det seneste nummer af koalitionen nyhedsbrev om en milliardregning til bistandskassen, hvis lande med stor gæld til Danmark som Nigeria og Sudan også kommer i betragtning til gældsseftergivelse.

Svar (25/5 2000)

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Danske eksportører kan i Eksport Kredit Fonden (EKF) bl.a. forsikre sig imod tab som følge af såkaldte politiske risici i forbindelse med eksportforretninger. Såfremt en forsikret eksportør, f.eks. som følge af valutarestriktioner, ikke modtager betaling indenfor en vis frist, får eksportøren beløbet udbetalt af EKF, som dermed overtager fordringen.

Gælden bliver hermed et anliggende imellem den danske stat og debitorlandet.

I 1989 vedtog industrilanden kreditor-samarbejdesorgan Parisklubben, at fattige, højtfor-gældede lande, som havde påtaget sig at gennemføre et økonomisk reformprogram, kunne få deres gæld reduceret med ca. en tredjedel. Ordningerne er i løbet af 1990'erne gradvist blevet gjort mere fordelagtige for debitorlandene, en udvikling som Danmark i overensstemmelse med sin gældspolitik har arbejdet kraftigt for.

Når der er truffet beslutning i Parisklubben om gældsseftergivelse, finder eftergivelsen af gæld stiftet i forbindelse med eksportkreditter sted ved, at udenrigsministeriet udbetaler kreditor, EKF, det beløb, som skal eftergives. Gældsseftergivelse henregnes af OECD fuldt ud som udviklingsbistand. Dette er samtidig en af de væsentligste grunde til, at regeringen uden en international aftale herom er skeptisk overfor forslagene om at yde 100 % gældsseftergivelse, som vil resultere i færre midler til andre bistandsaktiviteter, jævnfør svar på Udenrigsudvalgets samrådsspørgsmål D, E og F den 8. februar 2000.

Om Danmarks fremtidige udgifter til gældsreduktion kan følgende oplyses:

Ifølge den eksisterende statistik er HIPC-landenes (Highly Indebted Poor Countries = de højtfor-gældede fattige lande) gæld til Danmark 2.508 mio. kr. fordelt på 9 lande. Heraf skyldes imidlertid 1.559 mio. kr., altså over halvdelen, af Sudan og 367 mio. kr. af Angola - to lande som ikke vil få gældsseftergivelse før de interne stridigheder måtte være afsluttet. Der er ingen umiddelbar udsigt hertil.

En yderligere årsag til usikkerhed er Nigeria, hvis gæld til Danmark ifølge statistikken er ca. 2.400 mio. kr. Nigeria er ikke et HIPC-land, men er meget højt for-gældet og vil næppe kunne komme på fode uden i hvert fald nogen gældsreduktion. Såfremt det opretholder sine økonomiske og politiske reformer, må det forventes at skulle have gældsreduktion i 2001. Størrelsen vil afhænge af IMF's beregninger, stormagternes of-fervilje og ikke mindst olieprisen.

Til disse usikkerhedsfaktorer kommer, at nogle af gældsbeløbene er urealistisk højt angivne, fordi man ved beregningen har fastholdt den oprindelige rente. Det gælder f.eks. Sudan. Fastsættelsen af det endelige gældsbeløb finder sted under forhandlingerne imellem Danmark og debitorlandet om en bilateral moratorieaftale. Resultatet kan blive en betydelig reduktion af fordringerne.

Der hersker således stor usikkerhed over såvel størrelsen som det tidsmæssige forløb af udgifterne. Her over for står dog, at udgifterne til hver enkelt større sag ifølge aftale med EKF kan fordeles over 10 eller evt. flere år.

Spm. nr. S 2680

Til ministeren for udviklingsbistand (12/5 2000) af:

Jann Sjusen (KRF):

»Vil ministeren ændre reglerne, således at virksomheders tab i forbindelse med eksportkreditter til ulande ikke fremover dækkes over ulandsbistanden?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Information den 11. maj 2000.